

Η αντιφασιστική που δεν έγινε αντικαπιταλιστική (Σοσιαλιστική) νίκη των Λαών! Γιατί;

Την απάντηση – όχι ολόκληρη- μας τι δίνει η “Διακήρυξη της ΚΕ του ΚΚΕ για τη συμπλήρωση 80 χρόνων το τέλος του Β’ παγκόσμιου πολέμου και την αντιφασιστική νίκη των λαών” Ριζοσπάστης Σαββατοκύριακου 10 – 11 Μάη 2025. Αφού βέβαια κάνουμε μια διαφορετική ανάγνωση, ίσως επιλεκτική θα λέγαμε.

Για να γίνει αυτό θα χρειαστεί αγαπητέ αναγνώστη να παραθέσουμε εκτενή αποσπάσματα. Οι διαπιστώσεις της διακήρυξης είναι πάρα πολύ σημαντικές, επειδή προέρχονται από το ιστορικό κόμμα της εργατικής τάξης, που είχε σημαντική συμμετοχή στο τραγικό, για το εργατικό και λαϊκό κίνημα, αποτέλεσμα.

Ξεκινάμε την καταγραφή των διαπιστώσεων με τη διαβεβαίωση ότι:

“Το ΚΚΕ με αίσθημα ευθύνης και σθένος υπερασπίζει την ιστορική αλήθεια και προβάλλει τα διδάγματα από την ηρωική πάλη των λαών, της εργατικής τάξης και του κομμουνιστικού κινήματος....”

Και περνάμε στις διαπιστώσεις:

“Σε αυτή τη βάση, εκτιμούμε ότι **προβλήματα ιδεολογικής-πολιτικής και στρατηγικής ενότητας, εκδηλώθηκαν σε όλη την πορεία της Κομμουνιστικής Διεθνούς** σχετικά με τον χαρακτήρα της επιδιωκόμενης επανάστασης, τον χαρακτήρα του επερχόμενου πολέμου και τη στάση απέναντι στη σοσιαλδημοκρατία και γενικότερα στις αστικές δυνάμεις. Μια σειρά από **προβληματικές επεξεργασίες της Κομμουνιστικής Διεθνούς** εξαρτούσαν τον στρατηγικό στόχο των Κομμουνιστικών Κομμάτων από το επίπεδο της καπιταλιστικής οικονομικής ανάπτυξης στο κράτος όπου δρούσαν. Κατά συνέπεια, **υποτιμήθηκαν τα ενιαία χαρακτηριστικά της εποχής του μονοπωλιακού καπιταλισμού ως εποχής επαναστατικού περάσματος από το καπιταλισμό στο σοσιαλισμό** και προτάχθηκαν σε πολλές χώρες **η στρατηγική των σταδίων και η συνακόλουθη συνεργασία των Κομμουνιστικών Κομμάτων με σοσιαλδημοκρατικές και άλλες αστικές δυνάμεις.** (Υπογρ. Δική μας)

Στο σημείο αυτό θα σταθούμε για να διαχωρίσουμε τη θέση μας όσο αφορά το θέμα της συνεργασίας με τη σοσιαλδημοκρατία της εποχής εκείνης -όχι τη σημερινή- και ασφαλώς συμφωνούμε με το όχι στη συνεργασία με άλλες αστικές δυνάμεις. Θεωρούμε ότι η θέση της 3ης περιόδου με τη λογική του ενιαίου μετώπου από τα κάτω- θέση που έχει δυστυχώς και το σημερινό ΚΚΕ- και όχι με τη σοσιαλδημοκρατία σαν σύνολο και με την ηγεσία – θέση της απόφασης του 4ου Συνεδρίου της ΚΔ- διέσπασε την ενότητα του

εργατικού -λαϊκού κινήματος στη Γερμανία και έφερε στην εξουσία τον Χίτλερ και το φασισμό- ναζισμό μαζί με όλες τις καταστροφικές του συνέπειες.

Συνεχίζουμε με το κείμενο της Διακήρυξης:

“Η προβληματική στρατηγική των σταδίων, την οποία **υιοθετούσε την περίοδο 1941-1944 και το ΚΚΕ**, στηρίχτηκε στην Απόφαση της 6ης Ολομέλειας της Κεντρικής Επιτροπής (1934), στις **Αποφάσεις του 7ου Συνεδρίου της Κομμουνιστικής Διεθνούς και του 6ου Συνεδρίου του ΚΚΕ(1935)**. Αυτή η στρατηγική γραμμή εκφράστηκε στη 2η Πανελλαδική Συνδιάσκεψη (1942), καθώς και στην Προγραμματική Διακήρυξη “Λαοκρατία και Σοσιαλισμός”. Σε αυτήν τη βάση πραγματοποιήθηκαν **οι λαθεμένες πολιτικές επιλογές των Συμφωνιών του Λιβάνου και της Καζέρτας από την ηγεσία του ΚΚΕ**.

Γενικότερα στην καπιταλιστική Δύση τα ΚΚ δεν διαμόρφωσαν στρατηγική **μετατροπής του ιμπεριαλιστικού πολέμου του απελευθερωτικού αγώνα σε πάλη για την κατάκτηση της εξουσίας**. Δεν εκτίμησαν ότι **η αντίθεση κεφαλαίου εργασίας περιεχόταν στον αντιφασιστικό-απελευθερωτικό χαρακτήρα του ένοπλου αγώνα** σε μια σειρά χώρες, **ώστε να θέσουν στην ημερήσια διάταξη το πρόβλημα της εξουσίας....**

(....) υπό το βάρος της **στρατηγικής των σταδίων**, που είχε ως συνέπεια **και τον διαχωρισμό των αστικών δυνάμεων σε προοδευτικές και συντηρητικές....**γεγονός που επέφερε αλλαγές στη στρατηγική της Κομμουνιστικής Διεθνούς.

Ενώ το 6ο Συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς (1928) εκτίμησε τον επερχόμενο πόλεμο ως αποτέλεσμα των ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και **τον συνέδεσε με το ξέσπασμα νέου γύρου σοσιαλιστικών επαναστάσεων**, το 7ο Συνέδριο (1935) απέδωσε στον φασισμό ναζισμό ρόλο βασικού υποκινητή της αντισοβιετικής εκστρατείας και του ιμπεριαλιστικού πολέμου.... Αποτιμήθηκε ως κυρίαρχο διακύβευμα της εποχής **όχι η επιλογή ανάμεσα στην αστική και στη σοσιαλιστική δημοκρατία, αλλά αυτή ανάμεσα στην αστική δημοκρατία και το φασισμό**.

Μετά την αποτυχία των Λαϊκών Μετώπων στην Ισπανία και στη Γαλλία, τη συνέχιση της “πολιτικής κατευνασμού”-εκ μέρους των λεγόμενων δημοκρατικών καπιταλιστικών κρατών (σ.σ εννοεί την πολιτική των Αγγλογάλλων να καλοπιάνουν τον Χίτλερ, δεν αντέδρασαν στην κατάληψη της Αυστρίας και όλη αυτή η στάση κατέληξε στο περίφημο “Σύμφωνο του Μονάχου”) και την υπογραφή του γερμανοσοβιετικού Συμφώνου μη επίθεσης (Αύγουστος 1939), οι ανάγκες της σοβιετικής άμυνας μεταφράστηκαν και σε νέο προσανατολισμό της Κομμουνιστικής Διεθνούς. Λίγες μέρες μετά την κήρυξη του “παράξενου πολέμου” (Σεπτέμβρης 1939), η Κομμουνιστική Διεθνής τροποποίησε τις θέσεις της και τις κατευθύνσεις της προς τα Κομμουνιστικά Κόμματα. Απέδωσε τις ευθύνες για τον πόλεμο και στις δύο ιμπεριαλιστικές συμμαχίες και θεώρησε ξεπερασμένη τη διάκριση δημοκρατικών και φασιστικών καπιταλιστικών κρατών. Αν και οι συγκεκριμένες τοποθετήσεις ήταν σωστές, ανακύκλωναν **τον φαύλο κύκλο προσαρμογής των Αποφάσεων στις απαιτήσεις της σοβιετικής εξωτερικής πολιτικής**.

Ως αποτέλεσμα, έπειτα από τη ναζιστική επίθεση στη Σοβιετική Ένωση, η νέα κατάσταση οδήγησε και πάλι σε **αλλαγή θέσεων** της Κομμουνιστικής Διεθνούς. Ο γραμματέας της Εκτελεστικής Επιτροπής Γκεόργκι Δημητρόφ (σ.σ. διάβαζε Στάλιν) υποστήριξε ότι η ναζιστική επίθεση στη Σοβιετική Ένωση **άλλαξε τον χαρακτήρα του πολέμου και πλέον αποκτούσε εξαιρετική σημασία ό,τι βοηθούσε να επιταχυνθεί η συντριβή του φασισμού**. Γι’ αυτό κάλεσε τους κομμουνιστές **να μη θέτουν το στόχο της σοσιαλιστικής επανάστασης, αλλά να τεθούν επικεφαλής των εθνικοαπελευθερωτικών κινήματων, διαμορφώνοντας συμμαχίες με όσους επιθυμούσαν να αγωνιστούν ενάντια στον Άξονα.”** (υπογρ. Δική μας) Για να το πούμε πιο καθαρά, για την αστική δημοκρατία!!

“Όμως, οι ανάγκες και προτεραιότητες της σοβιετικής εξωτερικής πολιτικής, καθώς και η αναγκαιότητα

συμμετοχή των κομμουνιστών στην εθνικοαπελευθερωτική πάλη στη χώρα τους, **δεν δικαιολογούσαν την απεμπόληση του στόχου ανατροπής καπιταλιστικής εξουσίας** εκ μέρους των Κομμουνιστικών Κομμάτων.” Γιατί. “....όπως είδαμε ότι συνέβη στην Ελλάδα, η μαζική συμμετοχή της εργατικής τάξης και των συμμάχων της στην αντικατοχική – απελευθερωτική πάλη, σε συνδυασμό με την ταυτόχρονη απαξίωση των αστικών δυνάμεων, **δημιούργησαν συνθήκες επαναστατικής κατάστασης και διεκδίκησης της επαναστατικής εργατικής εξουσίας**, την περίοδο της ήττας των δυνάμεων του Άξονα.”

Και: “(...) όταν η κλιμάκωση της κομμουνιστικής αντίστασης και η επικείμενη ήττα των κατοχικών δυνάμεων **έθεσαν σε κίνδυνο το μέλλον της καπιταλιστικής εξουσίας**. (...) οι αστικές αντιφασιστικές δυνάμεις **έδρασαν με γνώμονα όχι μόνο τα άμεσα αλλά και τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα τους. Δυστυχώς δεν έπραξαν το ίδιο και τα ΚΚ.**

Μέσα σε αυτές τις (σο επαναστατικές) συνθήκες, **το σκεπτικό και η γραμμή της απόφασης αυτοδιάλυσης της Κομμουνιστικής Διεθνούς (Μάη 1943)**, που αποτελούσε συνέπεια της έως τότε ακολουθούμενης στρατηγικής, δεν προωθούσε την εργατική – λαϊκή πάλη κατά του φασισμού σε σύνδεση με τον αγώνα **ενάντια στην καπιταλιστική εξουσία που τον γέννησε.(...) Συνεπώς, δεν έγινε εφικτό στις συνθήκες επαναστατικής κατάστασης που διαμόρφωσε ο πόλεμος να οργανωθούν σοσιαλιστικές επαναστάσεις”**.

Από την άλλη: “Εξίσου αβάσιμο είναι το επιχείρημα ότι η συμμετοχή των Κομμουνιστικών Κομμάτων στις αστικές κυβερνήσεις **απέτρεπε την ιμπεριαλιστική επιθετικότητα εναντίον της Σοβιετικής Ένωσης**. Όχι μόνο γιατί τα Κομμουνιστικά Κόμματα αδυνατούσαν να επιδράσουν στην εξωτερική πολιτική των καπιταλιστικών κρατών (σ.σ. βασικά είχαν αποποιηθεί με βάση τη στρατηγική των σταδίων την σοσιαλιστική επανάσταση και είχαν υιοθετήσει την αστική δημοκρατία στο όνομα της εθνικής ενότητας και είχαν μετατραπεί σε ουρά των αστικών κομμάτων! Είχαν ευνουχιστεί και παραλύσει, κατ’ εντολή του Στάλιν! Ήταν η συμφωνία της Γιάλτας ηλίθια...!) αλλά κυρίως γιατί η ανατροπή της καπιταλιστικής εξουσίας σε περισσότερες χώρες **ήταν αυτή που θα μπορούσε να ενισχύσει καθοριστικά τη Σοβιετική Ένωση** στην αντιπαράθεσή της με τον διεθνή ιμπεριαλισμό, όπως και να βοηθήσει σε μια συνολικότερη ανατροπή των συσχετισμών στην παγκόσμια αντιπαράθεση καπιταλισμού – σοσιαλισμού. Αυτό αποδεικνύει και η εξέλιξη της επανάστασης στην Κίνα, όπου η ανατροπή της καπιταλιστικής εξουσίας διαμόρφωσε καλύτερες συνθήκες για τα ανατολικά σοβιετικά σύνορα, ενώ παράλληλα πυροδότησε θετικές διεργασίες σε όλη τη νοτιοανατολική Ασία”. (Υπογρ. Δική μας)

Είναι φανερό ότι η Διακήρυξη έμμεσα από τα παραπάνω συμπεριζείται τη σημασία της θεωρίας της Διαρκούς Επανάστασης – που μια της πλευρά σημαίνει ότι : η επέκταση της σοσιαλιστικής επανάστασης θα ενίσχυε την ΕΣΣΔ, και η άλλη η απόρριψη της στρατηγικής των σταδίων – και άθελά της απορρίπτει, ως ένα βαθμό, τη θεωρία του Σοσιαλισμού σε μία χώρα!!

Ωστόσο η Διακήρυξη δεν αναδεικνύει τον πολιτικά βασικά υπεύθυνο για τις παλινωδίες και τα λάθη της Κομμουνιστικής Διεθνούς, τον “μεγάλο τιμονιέρη”, τον “αλάθητο” το Στάλιν, τον πολιτικό εκπρόσωπο της σοβιετικής γραφειοκρατίας!! Φίλοι του ΚΚΕ απεταξάμην το σταλινισμό για να βρει το δρόμο του το Κόμμα και το εργατικό κίνημα! Λίγο δύσκολο, αλλά αυτή είναι η αλήθεια!!

Υ.Γ. Παρότι το κείμενο θα βαρύνει για τον αναγνώστη μας, θεωρούμε σκόπιμο να αντιγράψουμε και να δώσουμε την δυνατότητα στον αναγνώστη να γνωρίσει το βασικά απερίγραπτο πολιτικά σκεπτικό του Στάλιν, μια και στην ουσία η αυτοδιάλυση της ΚΔ ήταν δική του απόφαση!

Η διαδικασία ήταν να προηγηθεί πρόταση της Εκτελεστικής Επιτροπής της Κομμουνιστικής Διεθνούς προς τα ΚΚ στις 15 Μάη 1943 και τον Ιούνιο 1943 δημοσιεύτηκε το:

ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΕΕΚΔ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ (9 ΙΟΥΝΙΟΥ 1943)

Το προεδρείο της Εκτελεστικής Επιτροπής της Κομμουνιστικής Διεθνούς στην τελευταία του συνεδρίαση, στις 8 Ιουνίου 1943, εξέτασε τις αποφάσεις που πάρθηκαν από τα τμήματά της, σχετικά με τις προτάσεις της της 15 Μαΐου 1943 για τη **διάλυσή της** και διαπίστωσε τα παρακάτω:

1. Ότι η πρόταση για τη **διάλυση** της Κομμουνιστικής Διεθνούς εγκρίθηκε: (Ακολουθεί ο κατάλογος με τα ΚΚ που την ενέκριναν)
2. Ότι **κανένα** από τα υπάρχοντα τμήματα της Κομμουνιστικής Διεθνούς **δεν έφερε καμιά αντίρρηση** στην πρόταση του προεδρείου της ΚΔ.

Έχοντας υπόψη όλα αυτά, το προεδρείο της Εκτελεστικής Επιτροπής της Κομμουνιστικής Διεθνούς δηλώνει:

Πρώτο: Ότι η πρόταση για τη διάλυση της Κομμουνιστικής Διεθνούς **εγκρίθηκε ομόφωνα** απ' όλα τα τμήματα,....

Δεύτερο: Ότι απ' τις 10 Ιουνίου 1943 και πέρα, η Εκτελεστική Επιτροπή της Κομμουνιστικής Διεθνούς, το προεδρείο κι η γραμματεία της Εκτελεστικής Επιτροπής, καθώς επίσης κι η Διεθνής Επιτροπή Ελέγχου **θεωρούνται διαλυμένες.**

Και τώρα το σκεπτικό του Στάλιν:

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ ΣΤΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗ ΤΟΥ ΡΟΪΤΕΡ ΣΤΗ ΜΟΣΧΑ (28 ΜΑΪΟΥ 1943)

Ερώτηση: Τα βρετανικά σχόλια για την απόφαση διάλυσης της Κομιντέρν ήταν **άκρως ευνοϊκά**. Ποια είναι η σοβιετική άποψη για το ζήτημα κι οι επιπτώσεις για το μέλλον των διεθνών σχέσεων;

Απάντηση: Η διάλυση της Κομμουνιστικής Διεθνούς είναι **σωστή κι έγκαιρη γιατί διευκολύνει την οργάνωση της κοινής επίθεσης όλων των φιλελευθέρων εθνών (σ.σ !!!) στον κοινό εχθρό - το χιτλερισμό.** Η διάλυση της Κομμουνιστικής (σ.σ. διάβαζε σταλινικής) Διεθνούς **είναι σωστή, γιατί:**

(α) Ξεσκεπάζει τη συκοφαντία των χιτλερικών ότι δήθεν η “Μόσχα” έχει την πρόθεση να παρέμβει στη ζωή άλλων εθνών και να τα “μπολσεβικοποιήσει”. Από δω και μπρος μπαίνει τέρμα στο **ψέμα** αυτό.

(β) Ξεσκεπάζει τη συκοφαντία των αντιπάλων του κομμουνισμού στο εργατικό κίνημα ότι δήθεν τα κομμουνιστικά κόμματα των διαφόρων χωρών δεν ενεργούν για τα συμφέροντα των λαών τους αλλά με οδηγίες απ' έξω. Από δω και μπρος τέρμα και αυτή η συκοφαντία.

(γ) **Διευκολύνει το έργο των πατριωτών για την ένωση των προοδευτικών (σ.σ. !!!) δυνάμεων** στις χώρες τους, ανεξάρτητα από κομματικές και θρησκευτικές πεποιθήσεις, σ' ένα **ενιαίο απελευθερωτικό στρατόπεδο** - για τη διεξαγωγή της πάλης ενάντια στο φασισμό.

(δ) Διευκολύνει το έργο των πατριωτών σ' όλες τις χώρες για τη **ένωση όλων των φιλελευθέρων λαών σ' ένα ενιαίο διεθνές στρατόπεδο για την πάλη ενάντια στην απειλή παγκόσμιας κυριαρχίας του χιτλερισμού**, ξεκαθαρίζοντας έτσι το δρόμο για την **μελλοντική οργάνωση της συνεργασίας των εθνών**, (σ.σ. αυτό βρωμάει τη θεωρία της “**ειρηνικής συνύπαρξης**”) που θα **βασίζεται στην ισότητά τους.**

Νομίζω πως όλες τούτες οι περιστάσεις, αν παρθούν μαζί, θα καταλήξουν στην παραπέρα **ενίσχυση του Ενωμένου Μετώπου των συμμάχων και άλλων ενωμένων εθνών**, (σ.σ. προαναγγελία της **δημιουργίας του ΟΗΕ**) στον αγώνα τους για τη νίκη ενάντια στη χιτλερική τυραννία. Αισθάνομαι πως η

διάλυση της Κομμουνιστικής Διεθνούς είναι **απόλυτα έγκαιρη** – επειδή ακριβώς τώρα, που τα φασιστικά κτήνη καταβάλλουν την τελευταία τους προσπάθεια, είναι ανάγκη να οργανωθεί η κοινή επίθεση των φιλελεύθερων χωρών (σ.σ. δεν φαίνεται να ξεχωρίζει την ΕΣΣΔ από τις φιλελεύθερες) για να αποτελειώσουν αυτό το τέρας και να απαλλάξουν το λαό από τη φασιστική καταπίεση. (*Η κρίση του παγκόσμιου κομμουνιστικού κινήματος, Φερνάντο Κλαουντίν τ. 1ος σελ. 48-49 εκδ. ΓΡΑΜΜΑΤΑ υπογρ. Δική μας*)

Για να μας μείνει η φιλελεύθερη!!

Οι τροτσκιστές την διάλυση την είπαν προδοσία, οι κουκουέδες την αποδέχτηκαν τότε, σήμερα μιλάνε για λάθος ή για παλινωδίες της ΚΔ. Σύντροφοι του ΚΚΕ επί τέλους κάνετε και το επόμενο βήμα και απαλλαχτείτε από το σταλινοζαχαριαδισμό... Είναι το καταλαβαίνουμε λίγο δύσκολο....αλλά κάντε μια προσπάθεια, θα μας βγει σε καλό για όλους.....!!